

Det må også bemærkes, at hvis adgangen til rentesikring ophæves for fremtidigt almenyttigt byggeri, ville boligselskaberne kunne undlade at projektere og opføre lejligheder, som vanskeligt kunne udlejes uden støtte. Derimod har selskaberne for det bestående og under opførelse værende byggeri gennemført projekterne i tillid til, at rentesikringsordningen ville nedbringe huslejen til et rimeligt niveau.

Hvis udbetalingen af rentesikring blev bragt til ophør, måtte lejen for at give dækning forhøjes tilsvarende, og den forhøjede leje ville utvivlsomt skabe en betydelig ledighed i de ejendomme, der er under opførelse eller er opført i de seneste år. Det spørgsmål vil derfor i givet fald kunne rejses om ikke bortfald af rentesikring under disse omstændigheder vil kunne give baggrund for erstatningskrav.

Den lejledighed, der i givet fald må påregnes en række byggerier, vil kunne få til følge, at ejendommen ikke kunne udrede prioritetsydelse. Da stat og kommune har garanteret for den del af prioritetslånet, der overstiger 65 pct. af ejendommens værdi, ville ophør af rentesikringsudbetalingerne således kunne medføre, at det offentlige garantiforpligtelse overfor de pågældende kreditorer blev aktuel. Det kan i denne forbindelse oplyses, at statens garantiforpligtelse efter lov om boligbyggeri omfatter lån på i alt ca. 5 mia kr., hvoraf en væsentlig del vedrører de seneste års byggeri.

Om *indskudslån* gælder, at loven om boligbyggeri forpligter kommunerne til under visse omstændigheder at yde disse lån, og kommunerne får herved ret til refusion af en del af de udlånte beløb. En begrænsning af disse udgifter kan således kun ske ved ændring af loven om boligbyggeri.

Iøvrigt gælder for en række af de øvrige poster, at finanslovsforslaget er et udtryk for, at staten tidligere har forpligtet sig til i finansåret at udbetale lån og tilskud. Allerede derfor vil beløbene ikke kunne begrænses, som af fremskridtspartiet ønsket. Resten af støtten (nye projekter) er navnlig funderet på boligforligets aftale om støtte til indtil 8.000 lejligheder i almenyttigt byggeri.

Ved almenyttigt byggeri anslås at være beskæftiget 10.-12.000 helårsarbejdere. Dette byggeri må antages at ophøre ved gennemførelse af spareforslagene.

2. Midlertidige beskæftigelsesfremmende og energibesparende foranstaltninger.

Fremskridtspartiets forslag:

	mill. kr.
(18) Forbedringstilskud til beboelsesejendomme udgør	100
(20) Beskæftigelsesarbejder ved slotte m.v. udgør	6,6
(21) Bevaringsværdige bygninger (Asiatisk plads) udgør	20
(25) Energibesparelser i erhvervsbyggeri udgør	25
(26) Tilskud til erhvervsbygninger udgør	270
(27) Arbejdsmiljøfremmende foranstaltninger udgør	25
(34) Energibesparende foranstaltninger i statsbygninger udgør	50

Disse forslag vedrører især den lovgivning, der blev gennemført i september 1975 for at styrke beskæftigelsen. De fleste af de midler, der dengang blev stillet til rådighed, er der disponeret over, og det vil bero på tidspunktet for det enkelte arbejdes afslutning, om udbetaling skal ske i 1975-76 eller først vil ske i 1976-77. Der er således også på dette område tale om, at finanslovsforslaget registrerer virkningen af de af folketinget gennemførte love. Det vil således kun være muligt at gennemføre besparelser svarende til de dele af bevillingerne, som der ikke er disponeret over. Forudsættes spareforslagene gennemført fuldt ud, vil de ramme private og offentlige investeringer på i alt 1,7 mia kr. — svarende skønsmæssigt til en beskæftigelse på godt 10.000 helårsarbejdere.

3. Administrationsudgifter og -indtægter.

De øvrige ændringsforslag, nemlig 1-13, 19, 22 og 23 vedrører alle administrationen, hvor der foreslås store besparelser på departementet, byggeforskningsinstituttet og ejendomsdirektoratet.